

Szerkesztési iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénsek és hir-
detések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. 80.
(külföldre) 6 frt.
Félévre . . . 2 frt 40
Negyedévre . . . 1 frt 20
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyilvántartási díjak
soroként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla.

Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.

FŐMUNKATÁRSÁK: Hochschild Lajos Gyergyóban.

Vitos Mózes a központban.

Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Főhívás előfizetésre.

A július—október havi 3-ik negyedre új előfizetést nyitunk régebbi feltételeink mellett.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK:

Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Külföldre egész évre 5 frt.

Előfizetheti Csik-Szeredában Györgyjakab Márton nyomdájában, — Gyergyó-Szent-Miklóson Kricsa Péter könyvkereskedésében.

Előfizetések legzélszerűbben postautalvány útján eszközölhetők.

Egyúttal felkérjük lapunk tisztelt megrendelőit a hátralékos díjak beküldésére, — hogy tetemes kiadásaink fedezhetők legyenek.

Csik-Szereda, 1892. július hó 5.

A Szerkesztő és a Kiadó.

Az alsíki főszolgabírói állás.

Az alsíki járás főszolgabírája egészségi állapota miatt állásától való fölmentését kérelmezte.

Hetek teltek el már azóta, hogy ezen kérelem főispánunkhoz beérkezett s minthogy Nagy József főszolgabíró állásától felmentésére vonatkozó kérelmét egészségének megrendülésével indokolja s minthogy ez indokból önként következik, miszerint hivatali teendőit tovább folytatni nem bírja, már most beállott annak szüksége, hogy a főszolgabírói állás, mint felette fontos pozíció, addig is, míg azt a törvényhatóság választás útján betöltené, helyettesítés útján ideiglenesen betöltessék.

Nem tudjuk, ha vajjon az ideiglenes helyettes kinevezésére jogosult főispán e jogának gyakorlatba vételére gondolt-e már? Hiszszük, hogy igen. Ez esetben már a legközelebbi időkre várhatjuk a helyettes kinevezésének megtörténtét.

De ha feltéve, még nem gondolt volna főispánunk a főszolgabíró helyettesítésre, hiszszük, hogy ez fogja képezni legsürgősebb teendőnek egyikét, mert hiszen általában véve egy főszolgabírói állás annyira fontos, azzal oly súlyos kötelességek vannak összekötve, hogy már általánosságban véve el kell ismernünk, mikép egy vármegye közigazgatási működésére nézve csak bennitől hat, ha valamelyik járásában a főszolgabírói teendőket egy állásától megválni készülő beteg embernek kell teljesítenie.

A mi általánosságban áll, az még inkább áll különösen az alsíki járásra, hiszen főszolgabírói járás már terjedelménél fogva annyi teendőt ad közigazgatási főnökének, a főszolgabírónak, hogy bizony ember legyen a talpán az egészséges főszolgabíró is, ha kötelességéhez híven a rá rótt számtalan teendőnek közmegelegedésre megteheti akar.

Míg egyfelől tehát a közigazgatás kerékének szabályszerű, minden döcögéstől ment forgásához megkívántatik, hogy a magát betegnek s ebből kifolyólag erőiben meggyengültnek érző s így állásától megválni kívánó egyén minél hamarabb felváltassék, addig másfelől hasonlóan megkívántatik, hogy az, ki ideiglenesen az üresedésben lévő fontos állásba helyeztetik; olyan egyén legyen, ki megteheti lesz képes azoknak a kötelességeknek, melyeknek teljesítésére az elől magát többé már alkalmasnak nem találván, másnak helyet adni kész.

Mi megvagyunk győződve, hogy főispánunk a helyes közigazgatás érdekében a helyettesítéskor azt az egyént fogja kiválasztani, ki a rendeltetésre álló egyének leglivatottabbja, legerősebbje.

Csalódni azonban emberi dolog, s ezért ha főispánunk is a helyettes főszolgabíró megválasztásában csalódni találna, mi, a nagy közönség az ezen csalódásból származó bajt igen jól és szépen helyre korrigálhatjuk.

Hogy mi módon és mikor? Nagyon könnyű a kérdésre válaszolni. Választás útján, a választást is tárgyazó törvényhatósági közgyűléskor; hiszen mindenki nagyon jól tudja, hogy az önkormányzatnak ma még létező korában még kisebb rangú közigazgatási tisztviselőket is mi vagyunk jogosak magunknak választani, annál inkább tenni áll a jogunk a magasabb rangú főszolgabírói állás betöltése körül.

Tehát ha feltéve, de nem remélve, csupán emberi tévedésből nem olyan főszolgabírói helyettest kapunk a közel jövőben, kire teljes magyarázattal tekinthetünk, megadja nekünk a törvény azt, hogy a méltatlant vagy gyöngét elmozdítsuk abból az állásból, melyet méltóan betölteni nem tud, s állítsunk ez állásra olyat, kiben a mindenki által álló köznek igényei és érdekei tántoríthatlan bajnokot bírnak.

Neveztessek ki tehát helyettesnek az üresedésben álló alsíki főszolgabírói állásra a közérdekeknek mindenben megfelelő nem akaró, vagy nem tudó egyén, vagy általában ne legyen kinevezve senki, bármelyik esetben is a törvény által biztosított választás által mar a legközelebbi jövőben segíthetünk a bajon.

A „CSIKI LAPOK” TÁRCZÁJA.

Sorsát nem kerülhette el.

A tükörben szemlélte arcát, természet és nagyon tetszett önmagának. Igaz, hogy magas termete, melyet imádói egykor a Vénuséhoz hasonlítottak, igen elhízott; arcán is ma már nem valódi rózsák virítanak; hajjának éjszótét színét a hajfestékes kis kefe varázsolta elő; no meg a gyöngysorfügek is. — De mindennek dacára Békényi Endréné most is szép asszony — s ha megjelenik valamely társaságban, feltűnést kelt magas termete és méltóságos magatartásával.

Nem is mulasztják el úgy férfi, mint nőismérei bókolván neki, megjegyezni előtte, hogy ma sincs nagy darab helyen oly szép asszony, mint ő. És ő nagysága végtelenül örül a hízogó szavaknak, nem sejtve, hogy akik szemébe szépeket mondanak, háta megett gúnyosan nevetnek hiúsága fölött.

Békényiné rendkívül hín teremtés. Ifjú korában páratlan szépségeért Szép Annának nevezte mindenki, mintha a „szép” lett volna vezetékneve. Körülrajongták az udvarlók, szépségéről beszélve szüntelen. És ő annyira el telt szépségének tudatával, hogy semmi sem bírt előtte érdekelni, csupán a saját szépsége; nem lekesült semmi magasabb eszméért, de igen a szép ruhákért, melyek hivatala voltak emelni szépségét. Aztán hogy az ifjuság rózsáskora tovább, tanulmánya tárgyává tette a „Szépség könyvé”-t mely

utasítással szolgált neki arra nézve, miként tartathatja meg a nő szépségét a késő öreg korig.

Soká tartott a tükörben szemlélődése. Számtalanszor megigazította homlokfürtjeit s próbálgatta, hogy miként mosolyogjon legigézőbben, miként engedje láttatni gyöngysor fogait.

Végre becsöngteté a szobaleányt, megparancsolta neki, hogy fogasson be. A szomszédaluba akart kocsizni egy barátjához, ki őt és még néhány vendéget hívott házához.

A szobaleány távozott s néhány perc múlva visszatért, jelentvén, hogy a parancsot teljesítette és egy levelet nyújtott át nagyságának, melyet ép most hozott a levélhordó: aztán újra távozott.

Békényiné fölbotva a levelet, abból a következőket olvasá:

„Kedves Mama!

Örömmel tudósítalak afelől, hogy szemeim már teljesen normális állapotban vannak. Szemorvosomnak ügyes gyógykezelésért valóban igen nagy hálával tartozom. Nem veszett kárba az idő, melyet itt a fővárosba töltöttem, mert nemcsak meggyógyultak szemeim, de boldoggá is lettem. Igen én szeretek és viszonz szerettem. Már völégény vagyok. Menyasszonyom teljesen árva s így derék özvegy nagybátyja gondozása alatt van. Irtam a papnak, hogy küldje el keresztlevelemet, mert addig nem megyek haza, míg az esküvőt egész csendben meg nem tartjuk. Otthon aztán fényesen megüljük a lakodalmat, hogy te is kedves mama résztvehess abban! A jó nagybácsi el fog kísélni minket. Bizton hiszem, hogy választásommal meg leen-

desz elégedve, mert az én Mariskám szeretetre méltó teremtés.

A viszontlátásig! Kezedet csókolja szerető hü fia Jenő.”

Békényiné egész belsejében felháborodva, dobta a levelet az öltözőasztalra. — Egy rémkep jelent meg lelki szemei előtt: egy szőrtöbű csunya boszorkány, a ki rottegése a fiatal házasoknak, gúnytárgya az embereknek; a körül újságokban, könyvekben s mindenütt úgy irnak, úgy beszélnek, hogy felbontja a békének, megölje a a családi boldogságnak, aki még a hétéfű sárkánnyal is sikra mer szállani. Tehát ő is, kiért annyi tért szív epedett, ki ifjú korában szépségével mindenkit elhomályosított, s a ki még ma is kiálja a versenyt bármely ifjú hölgygyel; ő is hű borzalmas alakká fog átváltozni ezután a világ szeméi előtt, belőle is — anyós lesz. Anyós! . . . Brrr! . . . — Ő nagysága testén végig futott a hideg.

Mit tegyen? Fia házasságát meg nem gátolhatja, azt sem kívánhatja tőle, hogy külön lakásba költözzék ifju nejevel, hiszen e kényelmes lakást is fia jóvoltából élvezi. Vagy menjen külön lakásba? Ezt sem teheti két okból. Először, mert fia nem fogja az ő számára egy külön, hasonló berendezésű, lakásról gondoskodni, minthogy itt együtt is kényelmesen megférhetnek; másodsor, mert ha lehetséges volna is, hogy elköltözzék innét, akkor is kaczagna a világ fölötté, mint olyan kiállhatatlan anyós fölött szokott kaczagni, ki menyével kijönni nem tud.

Ha együtt maradnak, ha külön válnak, így is, úgy is anyósuk fogják nevezni s a világ gúnykaczaját el nem némíthatja.

Mikor e körülményekre törvényhatósági bizottságunk tagjait figyelmeztetni ohajtottuk, nem mulaszthatjuk el egyuttal arra is felhívni, hogy a választásban gyökerező kitűnő jogunkat annak idején akként gyakoroljuk, hogy el ne kövessünk ez által egy olyan hibát, mely egy könnyen és egyházas helyre nem hozható. — Már pedig ha önös érdekek, különös rokon-avagy ellenszenv, elfogultság, vagy más emberi gyarlóságok behatása alatt teszünk szavazatunkat az urnába, olyan hibát követünk el, melyet hosszú idő múlva hozhatnánk csak helyre, de addig száz és száz alakban vennők el helytelen választásunkért méltó büntetésünket.

Tekintsünk szét az aspiránsok és hivattaknak látszó között, keressük ki közülök a legképzettebbet, de e mellett tekintsük a szilárd jellemet, mely míg a hatalmasabbnak talpát nem nyalja, de sőt az igazságban — s ha a közérdek kívánja azokkal bátran szembeáll, addig viszont az alantósakkal, gyengébbekkel szemben sem zsarnok, hanem jó barát és igaz bíró!

Sajnos volna, ha vármegyénkben nem arra törekdnénk, hogy az ilyen egyént keressük fel és még sajnósbba lenne, ha ilyen nem találunk, vagy a kiben az ilyen feltalálni véltük, csatlódnunk kellene.

Vasútunk ügye a gyergyói közvéleményben.

Lapunk legutóbbi számának vezércikkében olvassuk, hogy Budapestről nyert értesítés szerint vasútunk létesítésére legközelebb be fog következni a döntő lépés, mert a kereskedelemügyi miniszter konferenciára hívta az érdekelt megyék fő- és alispánjait.

Ez tehát a legalkalmasabb idő arra, hogy ki-ki mondja el a mondani valóját, ha ezt hasznosnak véli az ügyre nézve.

Vasútunk megoldására vonatkozó döntő lépés hírére örömmel veszi mindenki, örömmel fogadja különösen Gyergyó, hol minlig élénk érdeklődést tanúsítottak iránta.

Az érdeklődést felkeltette a szükség érzete. Talán nincs az országban vidék, mely a közélet minden ágában olyanmilyre hiányát érezné a vasútnak, mint ezen vidék. Gyergyó hasonlít a mesebeli dúsgazdaghoz, ki temérdek és drága kincseket örökölt, de mindez egy megbűvölt vasládában volt zárva, melyből semmit sem vehete ki, s így a láda tulajdonosa minden kincse mellett is a legszegényebb ember volt a faluban.

Gyergyó rég kiemelkedett elszigeteltségéből s itt a vasút rég közkívánattá vált; — annyira óhajtja ezt, mint a láncozott rab bilincseiből való feloldoztatást, mint a megkötözött ember elszabadt izmainak és ereinek felszabadítását.

Akadnak időnként kiváló férfiak, kik az ország előtt elmondták e vidék szépségeit, gazdagságát; beszéltek sok szép dolgot munkás és becsületes népéről, de általános érdeklődést nem tudtak felkeltetni, mintha csak az Operencián túli országról meséltek volna.

Baj volt az is, hogy nálunk sem akadt e téren egy Horatius Cocles, ki Gyergyó lülébe kiáltotta volna „Utánam, mienk a győzelem!” Pedig ez követte volna vezérért tűzön-vízen keresztül s kész lett volna a vasútert a lehető legnagyobb áldozatokat meghozni.

Közvéleményünkben elég világosan megérthetjük azt, hogy a régi áldozatkészség ma is fennáll s közsegeink egy oly vasútert, mely egy a gyergyói, mint általában az egész megye érdekeit lehetőleg kielégítene, nemcsak azon százezer frtot adná, melyet évekkal ezelőtt följánlott, hanem kész volna ennél is nagyobb áldozatot hozni.

Jól látjuk azt, hogy így az ősi nyomon haladva, az őskor formái közt mozgó foglalkozás mellett, természeti kincseinket kellőképpen megsokszorozva nem tudjuk értékesíteni, s a birtok-, gazdasági-, ipar- és kereskedelmiviszonyok továbbra is a kezdetleges ponton fognak maradni.

De minő vasútat ohajtana Gyergyó? — Az utóbbi tíz év alatt több terv foglalkoztatta a közvéleményt s ma már módunkban van ezek közül a legjobbat kiválasztani.

A legelső terv a marosvásárhely—tölgyesi pályatestet vette fel. E tervet a legkitűnőbb szakférfiak, köztük Tolnai volt vasúti főgazdátó, a legmelegebben ajánlották. — A második terv az előbbin némi előnyösebb módosítást tevén, a szászrégen—ditró—gyergyószentmiklós—békás—piatrai vonalat ajánlotta, melyet Csikszereda s Tusnádon keresztül Sepsiszentgyörgyhöz kelle csatolni. — E mellett is több tekintélyes szakférfiu nyilatkozott, habár ez talán költségesebb és valamivel hosszabb pálya lenne, de nagyon fontos okok mellett szólnak. Hadászati szempontból is erre nagy szükség van; — Sepsiszentgyörgyig meghosszabbítva, magához csatolná az egész megyét; — és megyénk felől Piatrával, nem pedig Oknával kell keresni az összeköttetést; az előbbi felé irányul a legélénkebb forgalom s így ez ígér a legtöbb jövedelmet; továbbá Marostordamegyével való összeköttetésre megyénknek s különösen a gyergyói résznek elkerülhetetlen szüksége van, mert azon összeköttetés, mely megyénk és Udvarhely között

van, eltörpöl a Marostordamegyébe irányuló élénk és kölcsönös áru- és személyforgalom mellett. — A harmadik terv szerint az udvarhelyi vonalat akarják a Libanon át a Marosnyírhez hozni s Bákoston, Gyimesen át Oknával összekapcsolni, — a Marosnyirtól pedig Gyergyószentmiklóshoz és Ditróhoz egy-egy mellékvágánnyal kibővíteni. Háromszék megye felé Csikszeredán át eszközölni az összeköttetést. Ezt a tervet fogadta el a Csikszeredában és Gyergyószentmiklóson mintegy 6 évvel ezelőtt a főispán elnöklété alatt tartott gyűlés. A gyergyói községek erre mintegy százezer forintot ajánlottak fel, s a megye az út traszportására 23 ezeret költött. E terv véglegesnek látszott egészen addig, mikor a magyar kormány Romániával a vasúti csatlakozásra szerződést kötött.

Ekkor részint hírlapok, részint mások útján az a hír szivárgott ki, hogy a kormány ágostonfalvi—tusnád—gyimes—oknai pályatesttel akarja végrehajtani az összeköttetést.

Az előttünk fekvő tervek közül pedig ez lenne a legrosszabb s ehhez Csikmegye — érdekeinek tekintetbe vételével — s o h a s e m j á r u l h a t n a. De országos érdekek sem szólnak mellette, mert ezen út közel feküdvén s brassó—predeáli úthoz, soha semmi jelentőségre sem tudna vergődni; az országos forgalom útját nem rövidítené meg s nevezetesebb helyi forgalmat sem vonna magához.

Tekintsünk csak az erdélyi Kárpátok keleti vonalára, le egészen a tömösi szorosig, látni fogjuk, hogy az összeköttetésre célszerűbb pontok kínálkoznak, melyet egy geográfiai felkvés, valamint a hadászat s a keleti vidékek Piatrával való élénk forgalma sokkal inkább ajánlanának a pályatestnek nagyobb jövedelmet ígérnek.

E terveken kívül megszívlelendőnek ajánlunk egy egészen új tervet, mely szerint, ha már Udvarhelynél akarjuk keresni az összeköttetést, akkor udvarhely—marosnyír—szent-miklós—békás—piatrai pályatest lenne kiépítendő s hozzácsatolni a marosnyíres—szentdomokos—cs.szereda—tusnád—sepsiszentgyörgyi mellékágot; e tervet több szakértő is javasolta.

Gyergyó a maga részéről természetesen oly pályatestet óhajt, mely nemcsak egy vidék, hanem az egész megye érdekeit szolgálja s ezen felül kielégítve az állam érdekeit is, a vasútnak lehető legnagyobb jövedelmet biztosítson.

A megye érdekeinek pedig csak azon vasút felelhetne meg, mely erdőségeink terményeit, a gyergyói és szentdomokosi hegyek márványait és kitűnő épületkö telepeit, a megye több ásványvíz forrásait, a baláni kitűnő rezet, mely minőségben felülmúlja még az angol rezet is; a sokféle más

Bétkényinének nem támadt az a vizasztó gondolata, hogy nem a férjek, hanem a feleségek mamáit szokta inkább gúnyolni a világ, mivel ezek tartják magukat hivatásszerű anyósoknak.

A szobaleány jelenléte, hogy a kocsi előállott. — Rosszúli érzem magamat, — mondá ő nagysága — nem kocszom ki; távozzék!

Aztán soká, igen soká gondolkozott. törte a fejét afölött, hogy mit tegyen, miként meneküljön a kellemetlenségéből?

Végre hosszas tépelődés után egy eszme vilant meg agyában s ez eszmétől megkapatva, nem borzadott többé fia házasságától.

Bétkényi lakása fényesen ki van világítva. A fiatal háziúr Bétkényi Jenő ügyvéd — ki a napokban érkezett meg ifju szép nejjével — ma tartja meg ünnepélyesen a menyegzőt. Meghívta rokonait s barátait, hogy egy vidám estét töltsenek el házában.

Bétkényi Endrénét öltözöszobájában most is a tükör előtt találjuk. Hosszu, uszályos kék bársony ruha fedi magas természetét; fején hasonzinü csokor, aranyos tükkel letűzve; telt karjain és nyakán drága ékszerekkel. Valóban királynői alak! Ma különösen nagy gondot fordít külsőjére. Az az eszme, mely őt fia levele vétele után végre megnyugtató, foglalkoztatja azóta elméjét. És ez eszme nem egyéb, mint — meghódítani menyének nagybátyját és nőül menni hozzá. — Így legalább távol menyétől, a fővárosban fog lakni, a hol nem fogják őt anyósna nevezni. A nagybátyával még nem találkozott, mert ez csak az előbb érkezett meg, mivel tendői eddig visszatartották s nem kísérhette el unokahugát.

Hogy fog majd bámulni, mikor fia bemutatja neki, el sem hiszi, hogy édes anyja nővérenek fogja tartani.

Bétkényiné már kész volt öltözékével, csak egy elmaradhatatlan kellekre — melyet mikor itt-lonn nem használt, egy piros bőrtokban szokott tartani — volt még szüksége, hogy teljes pompájában a vendégek előtt megjelenhessék. De a bőrtokot nem találta. Hasztalan kereste meg egy helyen többször is, nem volt az sehol.

Nyugtalan lön. Becsöngeté a szobaleányt.

— Julius! — kérdé — ma takarítás közben nem tett el valahová egy kis piros bőrtokot?

— Nem instállom, — mondá a leány.

— De hisz kivüle senki se járt ma itt, azt maga takarította el. Keresse meg gyorsan.

— Törjék el a kezem, ha nyultam hozzá, — így szólt a szobaleány s keresni kezdé.

— Jaj Istenem; nem találom sehol! — szólt újra. — Mi volt benne instállom?

— Drágá ékszer! — feleli önyagsága izgattottan. Teremtse elő a föld fenekéből is!

De a bőrtok hosszas keresés után sem került meg.

Bétkényiné roppant indulatba jött. Dühösen tépte le magáról drága öltözékét s a pamlagra vetve magát, gőrcsős zokogás közt mondá:

— Ah, rosszul vagyok!

— Jaj, szegény nagysága! — szólt pityeregve a szobaleány. — Hozzak erősítő cseppeket?

— Nem kell semmi, távozzék!

A vendégek hiába vártak a ház idősb urnőjének megjelenését.

Eljött hozzá fia s látva anyját végig nyulva a pamlagon, megdöbbenve kérdezé.

— Beteg vagy mama?

— Beteg, nagyon beteg vagyok, — nyögé a mama.

— Szegény mama! Pedig azért jöttem, hogy kérjelek ne késésel tovább, mert vendégeink tárelmetlenül várják megjelenésedet, a nagybácsi is, ki már holnap visszatazik sürgős ügyei miatt — igen vágyik téged láthatni

— A nagybácsi? Oh

— Beküldöm az orvost.

— Nem, ne küld be. Ments ki vendégeink előtt, mond, hogy erős főfájásom van.

Bétkényi Jenő résztvevő szavak között hagyá el anyját, kedvetlenül térve vissza vendégei közé.

Meg sem kísértém leirni, mi ment végbe a Bétkényiné bensejében, kedvencz tervének dugába dőlte miatt; nem kísérel meg, mert ehhez tollam igen gyenge.

Másnap délelőtt a nagybátya elutazása után, átnyujtá a szobaleány urnőjének a bőrtokot, melyet, miként mondá, az öltöző asztal alatt talált meg. — Pedig hazudott, mert a bőrtok zaobében volt elrejtve.

Julius a szobaleányok azon gonosz fajtájához tartozott, kik — csupán azon czéliből, hogy legyen valami, a mit egymásnak elbeszéljenek és fölötte jóízűen kaczagjanak, — szeretik asszonyaiknak bosszuságot okozni. Jól ismerve urnőjének hiúságát, valamint a bőrtok tartalmát, elrejté a bőrtokot, hogy ő nagysága ne brillirozhaason a vendégek előtt, hanem legyen kénytelen szobáját őrizni mindaddig, míg a nagybátya eltávozzott.

ásványunkat, állattenyésztésünket a közforgalom részére egészen megnyitja és hozzáférhetővé teszi. Vasútnak tehát három medenczénket: a gyergyói, felsíki és alsíki völgyeket át kell szelnie.

Ilyennek ismerik a gyergyóiak a szászrégen — ditró — szentmiklós — békás — piatrai pályatestet, — kibővíve szereda — sepsiszentgyörgyi csatlakozással; vagy ha ez elé legyőzhetlen akadályok kerülnek, akkor az udvarhely — marosnyiresi vonalat ohajtjuk a tervezett kiágazással.

Szerettük volna ha a konferenciát egy megyei értekezlet előzi meg, — mert a Romániával kötött szerződés változtathatott esetleg az illetékes körök nézetén, és alkalmunk lett volna véleményt nyilvánítani s véleményt meghallgatni, de így bizony a gyergyóiak aggodalommal néznek a konferencia elé, mert nem tudják, hogy megyénk részéről erős meggyőződést s szívós kitartást vittek-e s miniszter elé a kormányúnál egy jobb vasúti terv felől.

A konferenciát egy csiki és gyergyói értekezlet az idő rövidsége miatt már alig előzheti meg. Azonban, ha a vasutunk kérdése ezuttal bizonyos tekintetben függőben maradna akkor a konferencia után azonnal meg kellene tartani a megyei értekezleteket, a melyekre fel is hívjuk a figyelmet.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **T. előfizetőink figyelmébe!** A vállalat, melylyel lapunk első félévi szép-irodalmi mellékletének kiállítását illetőleg összeköttetésben állottunk, folyó hó 1-étől kezdve megszűnt. Ezen körülmény miatt kényszerítve vagyunk, hogy a melléklet küldését, legalább az ideig, míg annak pótlásáról gondoskodhatunk, beszüntessük. — Midőn ezen nem 'a mi hibánkból származott hiányért t. előfizetőink szíves elnézését kérjük: kijelentjük, hogy azon esetben, ha e kérdést sürgősen megoldani képesek nem lennénk, év végével t. előfizetőinknek a melléklet értékének megfelelő ajándékkal fogunk kedveskedni.

A „CSIKI LAPOK” kiadóhivatala.

— **Adakozás a madófalvi emlék-alap javára.** De eszről Kórodi Berárd ur ezen célra 1 frtot küldött lapunk kiadó hivatalához. — **Esztelenekről** P. Kiss Alfonz zárdafőnök ur a 621 sz. gyűjtőiben 6 frt 76 krt küldött, mint Esztelneken és Kurtapatakon eszközölt gyűjtésének eredményét. Ezen iven adakoztak: Szabó-nővérek 40 krt Kőncsei Zoltán, Kiss Antal, Kiss Károly, Baka János, Keresztély András, Két valaki és Szacsavay Lina 20—20 krt. Id. Kiss József, Kiss Ferencz, id.

A gonosz fajzat na tudta volna, hogy e tétivel minő tervét semmisítette meg urnőjének! A kis piros börtök nem tartalmazott egyebet, mint Békényimének — gyöngyosor fogait.

Tehát a szép asszonyból mégis anyós lett, de — a mi a ritkaságok közé tartozik — kifogástalan jó anyós! Menyével a legszebb egyetértésben élt. Július, a szobaleány elmondta ennek, hogy önagyságát, mily boldoggá teszi az, ha dicserik, magasztalják szépségét, páratlan természetét. Az okos kis menyecske így megismerve anyósa gyengéjét, gyakran hangoztatott előtte ily és ehhez hasonló szavakat:

— Olyan termetű nőt sohse ismertem, mint mama. — Most is szebb mama, mint én! Milyen lehetett az én koromban?

Ezekkel aztán egészen megnyerte anyósa szívét.

Július, valamint azt nem tudta, hogy csupa pajkosságból urnőjének minő tervét semmisítette meg, épp úgy nem gondolta, hogy a szép egyetértést anyós és meny között ő idézte elő.

Békényiné belenyugodott sorsába, de nem szűnt meg tervezni.

Biztatta a remény, hogy még valamikor találkozhatik a nagybátyával, vagy más olyan férfival, a kit érdemes lesz meghódítani. A személfényére ezután nem vigyázott jobban, mint a kis piros börtökra.

Kriszta Klára.

Kiss Antalné, ifj. Kiss József, ifj. Nagy Ferencz, Nagy Péter, ifj. Vass József, Babos György, Baka Antal, Damokos Károly, Jancsó Boldizsár, Adtam, Vass Boldizsár, Kiss Sándor, Incze Lajos, Damokos, Lajos, Sántha Elek, Cserey Károly, Bartók Lajos, Szász Gergely, ifj. Vass Antal, (felső) Vass Sándor, ifj. Szász József, Fekete Géza, Benkő Ferencz 10—10 krt. Kelemen Lázár, 8 krt. Damokos Dénes 7 krt. Bács János és Szentiváni Gergely 6—6 krt. Ráduly Lajos, Jancsó Menyhért, Cserey Ferenczné, Bokor István, Baka István, Csavar Simoné, Csavar József (bács), Bartos István Bokor András, Vass József, Rádu F. Miklós, Benkő Mihály, Fekete Gyula, ifj. Pál Lajos, Bóltresz György, Kelemen Antal 5—5 krt. Cserey Gábor, Suta György, Csavar András, Csavar Mihály, Csavar János, Sipos András, Hajdu Antal, Baka Elek, Baka Áron, Babos István, Jakab István, Kinta Józsefné, Bálint Lajos, Bokor Ferencz, Benkő Pál, Fekete Józsefné, Jancsó Ároné, ifj. Babos István, Benkő Mihály, Rancz Antal, Szabó Elek, és Jancsó Károly 4—4 krt. Bidiga János, Gál Józsefné, Biró Ignác, László Dávid. Csavar András (bács), György Lajos, id. Réti József, Baka Antal és Tuzson András 3—3 krt. Gál Ignác, Csavar András, Csavar Gergely, Bálint Ferencz, id. Baka János, Baka Áron, Réti András, Biró Sándorné, Jakab János, id. Rancz András, Rancz Péter, 2—2 krt. Benkő Istváné, 1 krt.

Lapunk jelen számában ki van

mutatva	7 frt 76 kr.
Eddigi gyűjtésünk összege	904 frt 48 kr.
Főösszege	912 frt 24 kr.

azaz: **Kilencszázötven forint 24 krajczár.** — Fogadják a buzgó gyűjtők és nemes szívű adakozók a szent ügy nevében leghálásabb köszönetünk kifejezését.

— **A gyergyóremetei tűzkárosultak javára** Csik-Somlyóról Pál Gábor tanár ur 2 frtot küldött. — **Csik Szeredából** Endes Ida, Elbes Jakabné, Pál Gáborné, Biális Ákosné és Lázarecz Albertné urhölgyek 57 frt 20 krt adtak át kiadóhivatalunknak, mint a július 2-án tartott jótékony-célú estélyi tiszta jövedelmét. — **Gy. Ditróból** Fülöp József ur 9 frt 50 krt küldött. Ezen összeghez járultak dr. Szilvássy 2 frttal. Finta Imre, Puskás Miklós, Mátyás Adolf, Mátyás Albert, és Fülöp József 1—1 frttal. Fülöp Lajos (Borszék), Markovics, N. N., Siklósi Ferencz és Csergő Frigyes 50—50 krral. Jelen számunkban ki van mutatva 68 frt 70 kr. Az eddigi gyűjtés összege 105 frt 85 kr.

Főösszeg: 174 frt 65 kr.

— **Esküvő.** Városunk jeles képzettségű főkapitánya és ez időszerint helyettes polgármestere: Szász Lajos, f. hó 5-én tartotta meg esküvőjét Gyergyó-Szent Miklóson Blága Berta kisasszonnyal, Blága Imre gyergyószentmiklósi birtokos szép és művelt leányával. Az ifju pár esküvőjére nagyszámu és igen fényes közönség gyűlt egybe. A násznagyti tisztet egyik részről Kedves Tamás nyug. járásbíró és neje, a másik részről Ruzs S. János és neje teljesítették. Koszorus leányok voltak Gencsi Zelma, Gencsi Olga, Kedves Emma és Bogdán Annuska; vőfélék: Gencsi Zoltán, Deér Kálmán, Nagy Gyula és Balácsi Lajos. Az esketési szertartás a gyergyószentmiklósi róm. kath. templomban folyt le nagyszámu közönség jelenlétében. Az esketést Ferenczy Károly gyergyószentmiklósi plebános végezte, ki a szertartás végén az ifju párhoz magasan szárnyaló eszmegazdag és lendületes beszédet intézett. Esküvő után a násznép hosszú kocsisoron az örömszülők házához vonult, a hol páratlan szívélyességgé, igazán magyaros vendéglátás és dusan terített asztal várta őket. A fényes és gazdag lakomát szellemes pohárköszöntők fűszerezték, melyeknek központját természetesen az ifju pár képezte. A lakoma után az ifjuság tánczra kerekedett s a szép nász-ünnepélynek csak a késő éjjeli órák vetettek véget. Másnap a jóbarátok és ismerősök ismét összegyűltek a menyasszony szülőinek házához, hogy bucsut vegyenek a távozó ifju pártól. A bucsuzásból ujjalag egy kis lakodalmi mulatság fejlődött ki, mely szintén a legkedélyesebben folyt le. Az ifju pár f. hó 7-én vett bucsut a szülői háztól és ugyanazon napon délután 2 órakor városunkba érkezett. Örömmel üdvözljük s a szép frigyhez boldogságot és szerencsét kívánunk!

— **Kinevezés.** Szócs Bélát, a helybeli ev. ref. egyház kántorát, ki a helybeli kir. törvény-

széknél, mint díjok majdnem másfél évig szorgalmasan működött: Orosházára telekkönyvi irnokká nevezték ki. Gratulálunk!

— **Postajárat változás.** A Kézdivásárhely és Csikszereeda között közlekedő postakocsi menetrendje változást szenvedett, a mennyiben f. hó 11-dikétől kezdve a posta Kézdivásárhely felől érkezik éjjeli 11 órakor és innen indul hajnali 4 órakor.

— **Mikó Arpád** a gyergyói kerület országgyűlési képviselője f. hó 10-én Remetére ment, hogy személyes tapasztalatot szerezzen a tüzvész által okozott károkról. Ez alkalommal ő maga száz frtot adott a károsultak javára: Részletes kimutatást készített a szenvedett károkról, hogy újabb segély iránt lépéseket telessen a kormánynál.

— **Sajnos baleset érte** Kézdivásárhely érdemes polgármesterét Bartók Károlyt és nejét f. hó 11-én Csikesekefalva községében. A polgármester nejevel a borszéki fürdőre szándékozott utazni. — Midőn Csekefalva községébe érkezett, az uton egyik lova megbotlott és fejével a nem éppen erős kocsi rudat kettétörtte, mire a sebesen robogó kocsi a lovak lábát kezdé verni, úgy hogy a lovak csakhamar megbokrosodtak s iszonyu gyorsasággal kezdtek előre vágatni. A polgármester észreven a csak pillanatnyi idő alatt keletkezett nagy veszélyt, kiugrott a kocsiból, hogy megragadja a száguldó lovakat s így elhárítsa a veszélyt, — de ugrásközben elbukott, azonban nem sérült meg. Neje ezalatt a legnagyobb veszély között, reszketve ült a kocsiban. Bámulatra méltó volt a kocsis ügyessége, melylyel a teljesen megvalult lovakat rud és tartószij nélkül, több kocsit elkerülve — kormányozta s bár a kocsi ide-oda hanytorogott, mégsem dőlt fel, hanem a kocsis a község piaczat megkerülve, visszatértette a lovakat, melyeket a községbeliek is igyekeztek megállítani. A lovak a kiabálástól megijedve, még valabban rohantak a mező felé, úgy, hogy a legrosszabtól lehetett tartani. Ekkor a polgármesterné látva, hogy mily veszély környezi, görcsösen ragadta meg a gyeplőket, hogy a kocsinak segítsen, mikor hirtelen férje tűnt fel előtte az úton; ezért, vagy pedig azért, hogy a mezőn esetleg érendő nagyobb bajt kikerülje, kiugrott a rohanó kocsiból, mely ugrás következtében jobb lába kifizomodott és a szenvedett ijedség miatt erősen rosszul lett. Csakhamar a szentmártoni körorvos dr. Csiszer Miklós sietett a vendéglőbe szállított beteg segítségére s sikerült is eléjét venni a nagyobb bajnak. A lovakat a kocsis végre megfékezte és a kocsit így megállította. — A polgármester nem folytatta utját, hanem délután visszatért Kézdivásárhelyre.

— **Az első vasúti földrajz.** A vasúti tisztképző tanfolyam kiadványában jelent meg az első vasúti földrajz, mely e téren egy égető szükségét elégíti ki, s melyet éppen ezért a szakkörök, sőt a közönség is érdeklődéssel fogad, a könyv iránt lapunk olvasói pedig kétszeresen érleklődhetnek, mert szerzője megyénk szülötte, csik-szentkirályi Ferenczy Benő, m. kir. államvasúti föellenőr és a vasúti tisztképző tanfolyam rendes tanára, ki már eddig is kitünő szakmunkái által hírnévre tett szert, ezen legutóbbi munkájával pedig hírnévet nagyban emelte. Napjainkban, midőn vasútaink által Europa minden zugával, sőt még a tengeren túli földrészekkel is élénk összeköttetés áll fenn, a vasúti földrajznak rendszeres és beható ismerete feltétlenül szükséges a szakembereknek, a tisztviselőknek s kiválóan hasznos a közönségnek. A könyv nem száraz adatok összefoglalása, hanem benne tudományos rendszer, kompozíció érvényesül és élet van benne, mert az ismertetést az érdekes leírása mellett térképen s helyvázlatok által a szemléltető rendszerre alapította, sok jó tulajadonoságai által a könyv igazán kiemelkedik a többnyire száraz szakmunkák közül. A könyvet több fejezetből álló általános rész vezeti be, mely után a vasúttak részletes ismertetése következik. Magyarországból indul ki s országról-országra haladva megismertet alapos készütséggel és egészen részletesen Europa minden vasúthálózatával. Európáról áttér a világforgalmi útakra s ennek kapcsán a másik négy földrész útjainak ismertetést nyújtja. A könyv 710 lapból áll, csinos, tartós kiállítással, számos térképpel s helyvázlat-tal. Ára 6 frt. Kapható a szerzőnél a vasúti tisztképző tanfolyamban. Első sorban ugyan a vasúti tisztviselők s a vasúti tisztképző tanfolyam hallgatóinak számára van írva, de felelet szükséges ez a földrajzi szakembereknek sőt a művelt közönségnek; miúdenekelőtt a könyvtáraknak. Mi, kik, olvastuk a könyvet s meggyőződünk kitünő és hasznos voltáról, nagyon ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Fürdői élet.** A városunk szomszédságában fekvő csikszögödi fürdőn — a mint értesültünk — már minden szoba ki van bérelve. A bérlők közül már többen le is költöztek, hogy naponként élvezhessék a fürdő izmokat erősítő dus szénsav- és vastartalmú vizét. — A csiktusnádi kiesfekvésű és évről-évre szebbé váló gyógyhelyre is naponként érkeznek a vendégek. A kedvező szép idő és a fürdőhelyre minden irányból berobogó, vendégekkel megrakott kocsik a fürdőn letelepült vendéglősöket, iparúzókat, kereskedőket, de különösen a háztulajdonosokat azon reménnyel kecsegtetik, hogy az idén a szezon ismét ki fogja magát fizetni. A vendégek létszáma már meghaladja a háromszázat.

— **Biciklisták.** A kolozsvári athléta-klub nyolcz tagja körntjokban f. hó 6-án Borszékéből Gyergyó-Szt-Miklóra érkezett. Képzeltetni, hogy sok nézője akadt a zajtalanul tova surranó daliás alakoknak. Az éjjelt Gyergyó-Szt-Miklóson töltötték s másnap kora reggel Csikfelé folytatták útjukat, honnan tervük szerint Tusnádon, Előpatakon keresztül Sinaiba mennek.

— **B. Polgár Gyula jellemkomikus és jeles imitator** f. hó 6-án a gyergyószentmiklósi közönségnek is bemutatta speciális művészetét. Lapunk mult száma részletesen méltatta előadását, s hogy ismétlésekbe ne essünk, általánosságban csak annyit jegyzünk meg, hogy a gyergyó-szentmiklósi közönséget is nemcsak kielégítette, hanem elragadta alakításaival. Művészetének legfőbb titka abban van, hogy játékból nem a hamisított, hanem a valódi briliáns fénye csillog felénk. A hatás eszközeül nem drasztikumot, hanem a jó ízlést, finomságot választja. Általában egész előadása alatt jól mulatott a közönség, sokat tapsolt, s látszott, hogy gyönyörrel élvezte az előadást. A közönség élvezete s derűsége a program pontjai szerint nőttön-nőtt, minél tovább haladt az előadás folyamata, annál inkább fokozódott az élvezők érdeklősége és gyönyöre. Nagy tetszéssel fogadta a közönség különösen Fűredi, Verdi, Offenbach, Wagner stb. zeneszerzők utánezatait, továbbá az abc-ből álló predikáció s Bismark, Batthányi, Bem, Kossuthot utánezó alakításai.

— **Medvek garázdalkodása.** A gyergyószentmiklósi gazdaemberek bosszúságára és ijedelmeire a Pricske tájkára aránylag nagyon sok medve költözött át valahonnan a magasabb havasokból, hol a fű megkezdett vénülni s az inyenc maczkók a fiatal málnát és kokoját jöttek fölkeresni. Az még nem lenne nagy baj, ha beérnék málnával és kokojával, de ezt szivesen felcserélik a husfalatokkal s pusztításokat már meg is kezdtek a marhákban, a mennyiben egy ökört megölték a mult napokban. Ha igaz, hogy az erdei legelők körül most több a medve, mint a nyul; akkor pusztításuk nagyobb mérvet is fog ölteni ennek elejét veendő, jó lesz egy ügyes hajtóvadászatot rendezni a gonosz vendégek elriasztására.

— **Mulatság.** A gyergyó-szentmiklósi fiatalság f. hó 7-én a Denduk-féle kertben sikerült táncmulatságot tartott. Szép közönség, nagyjából fiatalokból képezve, vett részt a mulatságban s úgy éjtéligen vidáman mulatott.

— **A magyar női olvasó közönség** legkedveltebb szépirodalmi lapja a „Képes Családi Lapok” 28-ik száma, a Harmath Lujza, Tolnai Lajos, Jókai Mór cikkeinek folytatását közli; szellemes verset találunk benne Rudnyánszky Gyulától. A mi e számot nagyon érdekessé teszi az, egy aethnografiai rajz Gáspár után. Ujonnan belépő előfizetők a következő kedvezményekben részesülnek: ingyen lapják a koronázási díszszámot; aki az egész évi előfizetési díját 6 frtot és 80 krt postán, és csomagolási díj fejében beküld, az 4 regényt, aki 3 frt és 40 krt beküld, az 2 regényt, és a ki 1 frt és 50 kr és 20 krt küld az 1 regényt kap jutalmul. A „Képes Családi Lapok”-at mely 14 év óta fennállása alatt a magyar művelt, főleg női közönség legkedveltebb lapjává lett, s a mely országánál és dúst tartalmánál fogva ma a legterjedtebb szépirodalmi lap, részünkről a legmelegebben ajánljuk lapunk olvasóinak. Ára: egész évre 6 frt; fél évre 3 frt; negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési összegek a kiadóhivatal címére Budapest V ker. Nagykörönd-utca 20 szám alá küldendők.

KÖZGAZDASÁG ÉS IPAR.

Körlevél.

(A székelyföldi iparmuzeum megnyitása alkalmával rendezendő háziipar-kiállítás ügyében.)

A székelyföldi iparmuzeum felügyelő bizottsága az iparmuzeum díszes csarnokának folyó évi október hó elején történő megnyitása alkalmával különösen a székelyföldi háziipar termékeiből kiállítást szándékozik rendezni. A felügyelő bizottság elnöksége ezen ügyben az érdekelt felekhez a következő körlevelet bocsátotta ki:

A székelyföldi iparmuzeum ujonnan épült díszes csarnokának ez évi október hó első napjaiban, Marosvásárhely városában leendő megnyitása alkalmával a székely háziipar termékeit is bemutatni ohajtván, van szerencsénk t. Uraságot, mint a székely közgazdasági érdekek ismert előharcosát tisztelettel fölkérni, hogy ezen háziipari kiállítás szervezése körül az alólírott iparmuzumi felügyelő bizottságot nagybecsű közreműködésével támogatni sziveskedjék.

A felügyelő-bizottság terve az, hogy az iparmuzeum egy külön oszályában a székely háziipari cikkek állandóan kiállitassanak, mihez képest a négy székely vármegyéből, mindama háziipari készítmények gyűjteményeit, a melyek a székely háziipar fejlettségét, valamint az egyes vidékek lakóinak életviszonyait vannak hivatva föltüntetni, megszerezni ohajtja, oiy czélből hogy egyfelől a nagyközönséget megismertesse székely háziipari mai állapotával s ezáltal a közfíjelmet arra fölhívja, másfelől a hivatott szaköröket tájékoztassa a fejlesztés körül kívánatos teendőkre nézve.

A gyűjteménynek összeállításával, illetve a tárgyak megszerzésével az iparmuzeum felügyelő bizottsága a nagyméltóságú kereskedelemügyi min. ur által, a székely háziipari cikkek forgalmának üzleti szervezésével megbízott vállalkozókat és pedig Csik-, Háromszék- és Udvarhely megye területére Csorba Samu brassy; Mirosdördömege területére pedig Halmágyi Viktor, marosvásárhelyi kereskedőt kérte föl; akiket, midőn t. Uraságot becses figyelmébe ajánlani szerencsénk van, egyszersmind tisztelettel kérjük, hogy a nevezett vállalkozókat, az Uraságot által ismert jelesebb székely házi iparosok név- és lakjegyzékének, valamint az ide vonatkozó tájékoztató adatok közlésével utba igazítani és támogatni sziveskedjék.

Az esetre pedig, ha azon a vidéken a tervezett állandó kiállításba beváló háziipari készítmények készen is találhatók, sziveskedjék azokra nevezett vállalkozókat figyelmeztetni. Ha ily tárgyak esetleg ajándékozások útján lenének megszerezhetők, azokat a székelyföldi iparmuzeum felügyelő-bizottsághoz, Marosvásárhelyre kérjük elküldeni, mely bizottság a szállítási költségeket készséggel fogjuk megtéríteni.

Különösen fölhívjuk t. Uraságot becses figyelmét a magyar styben készült székely himzésekre, varrottásokra, faragványokra és fazakas munkára, legyenek azok régib, vagy újabb eredetűek; továbbá az esetleg előforduló eredeti találmányokra, komplikáltabb tárgyak elmés és praktikus utánezataira, valamint mindama készítményekre, amelyek szép kivitelüknél fogva az egyes népiparágak fejlesztésénél mintakul is szolgálhatnak. Az ily tárgyakat, — nehogy elkallódjanak, — sziveskedjék az iparmuzeum számára biztosítani és erről a felügyelő bizottságot értesíteni. —

Minthogy a czél az, hogy a székelyföld minden egyes háziiparral toglalkozó vidéke s a háziiparnak minden egyes válfaja lehetőleg a székelyföldi iparmuzeum megnyitásakor bemutatva legyen, fölkérjük t. Uraságot, hogy azon vidék háziiparára vonatkozó becses jelentését ez évi augusztus hó 1 évig, az ott esetleg megszerzhető tárgyakat pedig legkésőbb szeptember hó 10 évig elküldeni sziveskedjék.

A székelyföldön ezen jelentékeny föntosság-

gal biró alkotás létesítéshez szives közreműködését ujólag kérve maradtunk. —

Marosvásárhelyt, 1892. június 20-án
hazafias tisztelettel

A székelyföldi iparmuzeum felügyelő-bizottsága:

Kovács Ferencz,
elnök.

László Gyula,
titkár.

ÉRTESETÍTŐ.

Nyilvános számadás és köszönet.

Július 2-án a gyergyóremetei tüzkárosultak javára rendezett háziias táncestély összes bevétele volt: 95 frt 10 kr; kiadás: 37 frt 90 kr; tiszta jövedelem: 57 frt 20 kr. Ezen estélyen fölfűzettek: Pap Domokos ur 5 frt; Kanab Soma ur 4 frt 40 krt; Mikó Bálint főispán ur 3 frt 20 krt; Romfeld Félix 2 frt; András Mózes ur 1 frt 40 krt; a pénzügyöri biztos ur 1 frt 20 krt; Balácsi Lajos, dr. Kovács János urak és özv. Péterfi Józsefné urhölgy 1—1 frt; Gecző Béla, Gyárfás László és N. N. urak 80—80 krt; Balló Gábor 60 krt; Éltés Elek, Bocskor István, Benedek István, Bajkó Mór, dr. Nagy Ferencz, Fodor Antal, Miskow Péter, Welmann Samu, dr. Molnár József, Nagy Sándor, Gál József, Csiszér József, N. N., Gergely Andor, Kispál Mihály, Potovszky József, David Sámuel, Szentimrey Dániel, Erger István, Szereday Ferencz, Kendy N., Bány Vazul, Jakab Ödön, Esztegár Bálint, Lázár Jenő és Gutmann József urak, továbbá Halászy Antalné, Endes Ida, Gál Endréné, Szopos Domokosné és Nagy Sándorné urhölgyek 40—40 krt; Bitay Béla ur 30 krt; Kovács Antal ur és Pál Gáborné urhölgy 20—20 krt; Mányu Antal, Karda Béla és Szász Ákos urak 10—10 krt. Fogadják a t. fölfűzetők a rendezőség hálás köszönetét.

Köszönetnyilvánítás.

A kászonyalcsiki járás főszolgabirája a járáshoz tartozó községekben 319 frt 86 kr könyöradományt gyűjtetett a gyergyóremetei tüzkárosultak javára, melyet hozzám további eljárás végett át is jutott. — Mindön ezen összeget rendeltetési helyére juttatni nem kestem: egyszersmind kedves kötelességet vélek teljesíteni, ha az átvettelt nemcsak nyugtázom, hanem a hatóságuk az erélyes eljárásért, az adakozóknak pedig a nemes lelkűségért, magam és a tüzkárosultak nevében hálás köszönetet nyilvánítok. Gyergyó-Szent-Miklós, 1892. július hó 5-én. Nagy Tamás főszolgabiró.

Nyilvános számadás.

A kászonyakabfalvi fürdőn mult június hó 26-án a gyergyóremetei tüzkárosultak javára rendezett májális összes bevétel volt: 54 frt 30 kr; a kiadások 32 frt 10 kr levonása után fennmaradó 22 frt 20 kr, tiszta jövedelem a gyergyói járás főszolgabirói hivatalához beterjesztetett. Felfűzettek Balásy Lajos ur 8 frt; Málnásy Kristóf ur 4 frt; ifj. Málnásy Kristóf és N. N. 2—2 frt; Veress Antal ur 1 frt 50 krt; David Gyula, Izsák Antal, Izsák Dénes, Sándor István, Veress István, Papp Tamás, András Lajos, Balásy S. József, Csutak Károly, Ambrus József urak és özv. Lázár Lászlóné urasszony 1—1 frt, Kápebó Péter ur 60 krt; David János, a kászonyfalvi csendőrszervező és Bika Antal urak 50—50 krt; Szultán János 20 krt. Fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

Nyilvános számadás.

A székelyudvarhelyi iparos önképző és betegsegélyző egyesület által az önképző javára július 3-án rendezett „Népünnepély” bevétele: 375 frt 22 kr; kiadás 122 frt 29 kr; tehát tiszta jövedelem 252 frt 93 kr. — A „Népünnepély”-re versenydíjakat adományoztak Dragaman Domokos 1 pezsgőt, Novák Ferenczné 200 cigarettát, Gál János 1 rud szalámit, Gyarmathy Károly 1 tulipános ládát, Martoni Péter egy óriási mákos kiflit és 3 tál habot, Wallerstein Jakab 1 nadrágot, Gazdag István 1 drb 5 frtos aranygyűrűt 2 frtba, Kollát Lajos 1 nadrágot, Rosler 1 tollkést, Schauffert Frigyes 1 pezsgőt, Boch József 2 pár cipőt, Csiki és Szakács 1 piros kendő, ifj. Flórián Kristóf 1 fekete selyem kendőt, Haurik Alfréd 1 hordó sört, Gyertyánffy Albert 1 pár sarkantyut, Orbán Dénes 2 üveg bort, Schuller János 1 selyem kalapot, Gergely János 100 cigarettát, Hirsch Adolf 1 üveg fraczia coznakot, ifj. Reiner János 1 sonkát, Meres és Bartók 1 kakast és 1 tallért — Versenydíjakra pénzt adományoztak: Ugron János alján 2 frt, Szabó József borkereskedő 2 frt, dr. Kovács Mór ügyvéd 1 frt — Felfűzettek: Ugron János 60 krt, Ugron Lázárné 20 krt, Ugron Gáborné 60 krt, Martoni Péter 20 krt, N. N. 20 krt. Az adakozók és fölfűzetők fogadják az iparos önképző és betegsegélyző egyesület hálás köszönetét. A választmány nevében: Csillag József, titkár.

A kis lutri húzása.

Brünnben, 1892. július 6.

17. 9. 80. 84. 59.